

SPEJDERNES MAGASIN

Isen vanskeliggjorde Trafikken betydeligt i Aar

MARTS 1937

NR. 2 • 21. AARG.

A/S De Forenede Mineralvandfabrikers

MINERALVANDE

GØR DERES BESTILLING NU PR.
TLF. CENTRAL 6071

Vognene kører overalt – Varerne er frit leverede

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL OLSEN
22 SKINDERGADE 22

PERSSENS

CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25 E TLF. CENTRAL 15026

TRYK
S A G E R

FR. PALM GREISEN
PILESTRÆDE 52 KØBENHAVN K.
TELEFONER: CENTRAL 10493 OG 4619

Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8410.
Kontortid 9—17, Lørdag 9—14.
Giro 2284.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, K.

SPEJDERNES MAGASIN:

REDAKTØR:

Knud Schou, Korpskontoret.

NORDISK SPEJDERSPORT:

(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.
Ekspedition: Korpskontoret.

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2 — Pilestræde 52,
Telefon *C. 10 493.

ANNONCEEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2, 2. Telf. Byen 8630.

ÆG CENTRALEN

C. 5427

Friske nylagte danske Æg

SKRIV

men paa Korpsets
„Spejderserie“

8 smukt
kolorerede Billeder

Pris 0.75 + Porto hele Sættet

Depotet og Korpskontoret sælger dem!!!

FOTOGRAF
EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Spejdernes

21. Aargang

Magasin

Marts 1937 — Nr. 2

Mine kære Spejderbrødre!

I Anledning af sin 80-aarige Fødselsdag har Verdensspejderchefen, Lord Baden-Powell of Gilwell udsendt følgende Hilsen til alle Spejdere:

Jeg er nu 80 Aar gammel. Hvad mener I om det?

Og dog kan jeg ikke sige, at jeg føler mig ret meget ældre end nogen af jer.

Mens jeg var Dreng, var jeg en Slags Søspejder. Hvad jeg lærte dengang, har altid siden i Livet været en Hjælp for mig.

Jeg blev Soldat og gjorde Spejdertjeneste i Krig. Det var spændende.

I Hæren lærte jeg at tjene — det vil sige at gøre min Pligt uden at spørge »hvorfor« og at være rede til at staa Ansigt til Ansigt med Faren, ja, om nødvendigt med Døden.

Jeg har rejst en hel Del, og det har aabnet mit Øje for andre Lande og andre Folk og deres Skikke.

Jeg drev Sport og fik et godt Helbred. Jeg drog paa Opdagelsesrejser og oplevede en Mængde Eventyr. Ja, jeg nød Livet i fuldt Maal, og det skønt jeg ikke havde andre Penge end dem, jeg tjente ved mit Arbejde.

Jeg havde Masser af Fornøjelser, men efterhaanden fandt jeg ud af, at der er Forskel paa Fornøjelse og Lykke.

Du har Fornøjelse af at more dig selv, af at gaa i Biografen, af at spille Fodbold eller af at spise en god Middag.

Se, det er altsammen en Fornøjelse, men den holder op, naar du er færdig med at spille eller spise.

Lykke er noget andet. Det er en Glæde, som er i dig, og som for det meste ikke kommer frem, ved at du morer dig selv, men ved at du gør noget godt for andre, ved at du hjælper andre.

Du synes maaske, at 80 Aar er en lang Tid, men jeg kan ikke huske, at jeg nogensinde ikke har haft travlt. Saa længe du har noget at gøre, kan du ikke andet end være glad. Hvis du en Gang skulde have for lidt at bestille, husk saa paa, at der altid er en Mængde Mennesker, der har Brug for Hjælp: gamle Mennesker, syge og fattige, som vil blive uendelig glade for en hjælpende Haand.

Er du end selv fattig eller lille, kan du altid finde nogen, der har det værre end du selv: en Krobling, en syg eller en gammel.

Hvis du vil hjælpe dem og opmuntre dem, sker der noget mærkeligt. Du vil opdage, at ved at gøre andre glade, bliver du selv lykkelig.

Jeg vil ønske for dig, at du maa faa et ligesaa langt og fornøjeligt Liv, som jeg har haft. Du kan faa det ved at værne om dig selv og hjælpe andre. Jeg vil fortælle dig min Livshemmighed:

Jeg har altid prøvet at faa Spejderloftet og Spejderloven med i alt, hvad jeg har foretaget mig. Hvis du ogsaa gør det, vil dit Liv blive lykkeligt, og du vil faa en herlig Tilværelse, selv om du bliver 80 Aar.

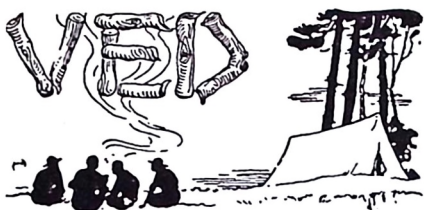
Jeg vil nu bede dig gentage for dig selv med mig, Spejderloftet — ikke som en Papegoje vilde gøre det, men tænkende paa Betydningen og Meningen af hvert Ord, du siger.

Sig saa efter mig:

»Jeg lover paa min Ære, at jeg vil gøre mit bedste for at gøre min Pligt mod min Gud og mit Land, altid at hjælpe andre og at holde Spejderloven.«

Tak. Jeg ønsker dig et langt og lykkeligt Liv!

Baden-Powell 1. februar

VED LEJF- BAALET

VI FIK BAADE FROST OG SNE

saa det kunde forslaa. Og Storm tilmed, saa det var godt koldt. Jeg gad vidst, om der er nogen, som har holdt sig hjemme fra de planlagte Ture af den Grund, eller om alle har vist sig som rette Ulve og Spejdere og trodsset Vejre og Vind. Man har godt af at vænne sig til at holde ud, selv naar alt rundt omkring en er svært ubehageligt. Det er godt nok at vi føler os store og stærke, naar vi sidder hjemme og læser om dygtige Mænds Bedrifter under farefulde Forhold; men det er endnu bedre selv at prøve lidt af det, naar Lejlighed bydes.

Hvad tror I ikke Sømændene har været ude for i de Dage, med Skibene oversede, og Arbejde, der skulde gøres, Dag og Nat, hvor slemt end Stormen rasede. Jeg var i Norge i de Dage og læste om en Bedrift. Et Skib laa i Atlanterhavet paa Højde med Bergen. Det havde ligget i flere Dage med Rorkæden sprængt og telegraferet om Hjælp. Hjælpen kom ogsaa frem, men Havet var saa oprørt, at der gik nogle Dage inden Forsøget med at redde Folkene kunde begyndes. En Baad blev sat ud; det var om Natten, Bølgerne gik højt, og hvor koldt Vejret var, kender I selv. Baaden kunde ikke naa tilbage til Skibet ved Folkenes Kræfter, men saa tilbød en ung Sømænd paa Hjælpedamperen at tage en Line om Livet og svømme ud til Baaden. Han gjorde det. Tænk hvilket Mod, det har krævet, at staa paa Rælingen og springe ud i det iskolde Vand for at svømme til en Baad, som de stærke Søfolk i den ikke kunde styre mod Bølgerne. Han naaede Baaden og ved Hjælp af Linen, han havde om Livet, blev en Trosse halet ud og Baaden halet hen til Redningsdamperen. Det er forstaaeligt, at hele Norge var stolt over den Sømændsbedrift.

BLOT ET TELT.

Udenfor Oslo, paa »Frognerstæten«, er der et Skimuseum. Det gik jeg op for at se, og der er mange Ting, som en Spejder kunde have Interesse af. Der var Ski fra de allernordligste Dele af Norge, nogle af dem mange Hundrede Aar Aar gamle. Brede som tre almindelige Ski og underneden betrukket med Renskind. Der var de Ski, som Nansen brugte paa sin Tur over Ind-

landsisen, og dem Kaptajn Scott havde paa, da han var ved Sydpolen.

Og der var et Telt. Ikke saa stort, men et af de ejendommeligste i Verden. Det har staaet lige paa selve Sydpolen. Det var Amundsens Telt.

Det lille Museum gemte Minder om store Mænds store Bedrifter, men fortæller kun dem, der selv tænker over det, om disse Mænds Besværligheder, Farer og Karakterstyrke.

UDRUSTNINGEN.

Det var interessant at se, hvad saadanne Nordpolsrejsende har med som Udrustning. Paa Museet laa disse Ting samlet for hver Ekspeditionens Vedkommende. Der var alt fra Økser til Synaale, Forbindsgrejer, Skruer, Sejlgarn; det hele Udstyr var ikke meget forskelligt fra en almindelig Spejderpatruljes Udstyr. I kan tro, der har været passet paa hver enkelt lille Del med meget Omhu; i de Egne er der ingen Mulighed for at skaffe sig en Ende Sejlgarn eller et Søm, hvis man har mistet noget. Hvad det angaar, er det min Erfaring, at Spejdere lader noget tilbage at ønske med Hensyn til at huske.

JERES EGEN UDRUSTNING

spiller for jer en Rolle. Sørg derfor for, at I faar fat i det rigtige, baade til Patruljen og jer selv. Netop for at I kan faa det rette, har vort Korps Forbindelse med et Depot: »Det Danske Spejderkorps' Depot«. De Ting, som det fører, er godkendt af Korpsen, og naar I køber der, støtter I samtidig baade jeres egen Flok eller Trop og Korpsen, der faar Procenter af hvad I køber. Og saa viser I god Korpsaand.

HVER ENESTE ULV OG SPEJDER

har forhaabentligt været saa rask i Vendingen, at de naaede at sende Verdensspejderchefen en Hilsen paa hans 80-Aars Fødselsdag, saa at Tusindvis af Postkort fra danske Ulve og Spejdere er naaet ned til Indien, Junglens Land.

Ort Holm

JAMBOREE

Spejdere! Tiden for Jamboreen rykker nærmere. Har I allerede de Prøver, der er nødvendige? Ellers skal I klemme paa nu.

Da Mr. Martin, I ved Direktøren for det internationale Bureau i London, var her i København for nogen Tid siden, sagde han meget indtrængende, som en personlig Opfordring fra Baden-Powell til en stor Kreds af københavnske Førere: »Send saa mange Drengene som overhovedet muligt til Jamboreen i Holland. Lad os møde i Titusindvis, som en storslaet Demonstration overfor en Verden, der syder og bobler af Ufred. Lad os vise Folk, at Ungdommen meget vel forstaaer at staa sammen og knytte Venskaber, trods Landegrænser, Racepræg, Sprog og Forskelligheder i Skikke og Religioner.

Drengene er Drengene hele Verden over og kommer lige godt ud af det sammen, hvadenten Huden er sort, gul eller hvid. De forstaaer hinandens Drengestreger saa fortrinlig, hvadenten de udføres paa svensk, japansk eller fransk. — Og naar du, der læser dette, nu til Sommer er med dernede i Holland og oplever denne ubeskrivelige Atmosfære af Brændrøg, Solskin og smældende Flag, med utallige Tungemaal, der svirrer gennem Luften, og føler dig saa hjertelig velkommen i hvilken Kraal, du saa end søger ind til, saa skal du begærligt indsuge denne Atmosfære, du skal se, se, se, du skal lytte, høre og føle alt, hvad dine Sanser formaaer at optage. Skriv Dagbog, tag Fotografiapparatet til Hjælp, for maa-ke oplever du aldrig mere det storslaaede Indtryk, som et saadant Opbud af Alverdens glade Drengene giver dig. Søg derfor at fastholde de Erindringer, du faar dernede, lad dem lagre sig i dit Sind, for senere, naar du vokser til, at faa dig til at forstaa den egentlige Mening med Spejderbevægelsen.

*

Holland.

Der er mange, der tror, at Holland kun er et fladt og kedeligt Land, hvor man gaar og faar vaade Fødder hele Dagen. Dette er en kæmpe-mæssig Misforstaaelse. Som I kan se paa Billederne, der netop er fra Vogelenzang, hvor Jamboreen skal være, er der baade Bakker og Træer og hvad der ellers hører med i et ordentligt Landskab. Der er i Virkeligheden meget smukt dernede, og det vil blive en stor Oplevelse for jer, at komme ned og se det særprægede hollandske Landskab. Og saa er der jo alle de Ting, I har lært om i Geografi: Tulipanmar-

kerne, Vejr møllerne, Kanalerne, Sluserne, Vindebroerne, Træskøjterne, Byerne med den hollandske Renaissance-Byggestil, og alle de rene Huse. Vi vil faa at se et af Verdens mest imponerende Ingeniørar-

bejder, nemlig Zuiderzoens Udtørring, samt meget andet af Interesse forra-ske Drengene.

RAADGIVEREN

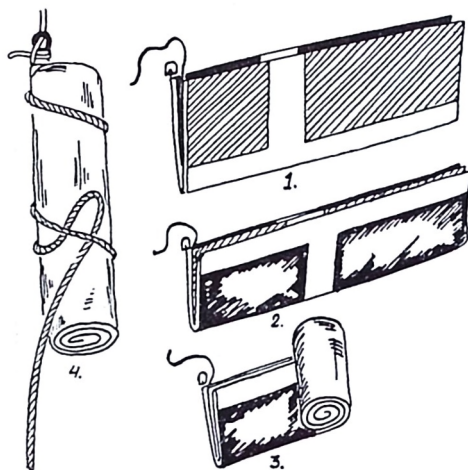
Spejdersport i Lynglimt

Ved

Helge Pescettini

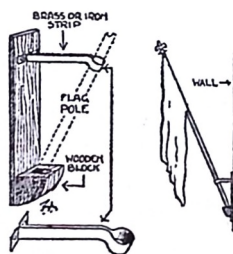
Patruljeudstyret

maa ikke længere ligge forsomt. Øksen skal slibes, Hylstret eftersys, Kogekar renses ind- og udvendigt. Plokke eftertælles og Telt renses og gennemgaas i Sommene. Forbindskassen skal ogsaa have en Gennemgang. Der er kun to Uger til Paaske.

Flaget

skal for at været klar til Ophejsning — f. Eks. ved Morgenparaden i Lejren anbringes som vist paa denne Skitse, saa undgaar du at faa Rod i det. — Det er et trist Syn, naar jeres Patruljestander staar hensempt i en Krog af Tropslokalet. Af en lille Træplade, et Stk. udhulet Træ og et Stk. Metal kan du, som vist paa Tegningen, lave en fiks Holder til Standeren.

Kompasset

er paa Bornholm noget lunefuldt at rette sig efter. Følger man en Linje fra Øens Nordspids til Øens Sydspids, vil Misvisningen langs denne Linje være ca. 9 Grader vestlig, øst for denne Linje er Afvigelsen ca. 3 Grader større, vest for Linjen ca. 3 Grader mindre, et mærkeligt Fænomen inden for saa lille et Omraade. Prøv selv at konstatere det, naar I kommer der over. Misvisningen skyldes ofte Magnetjern i Jordbunden. — Prøv en Gang at følge en bestemt Retning efter Kompas, f. Eks. gennem en Skov. Det er spændende at se, om I rammer det rigtige Sted, naar I kommer til Maalet; sammenlign med Generalstabskortet. Afvigelsen bliver i Begyndelsen meget stor.

Din egen Lejrdrustning

skal ogsaa være i Orden nu. Rens og eftersys Rygsækken, faa din Mor eller Søster til at lave gode Poser til dig til Skiftetøj, Snavsetøj, Fodtøj og Spisegrejer og Hovedpude. — Husk: Alt kan ikke naas Dagen før Paaskelejren.

§ 6!!

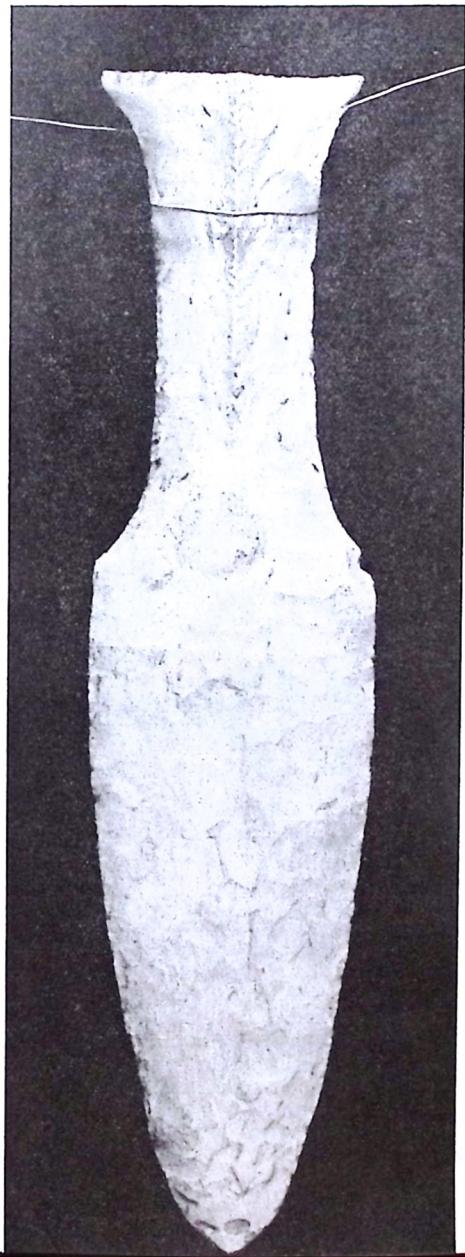
Spejderen her ser glad ud. Han har ogsaa Grund til at være det, for han har sat et Korneg op til Fuglene, saa der ikke, i hvert Fald i hans Nabolag, er nogen af de smaa Væsener, der lider Nød.

Har du gjort det samme? Eller har din Patrulje holdt en Foderplads vedlige? — Ellers husk det til næste Gang det bliver Frost og Sne!

DE DANSKE SPEJDERES HILSEN TIL B.P.

Fot : GJERLØV

Hvem der havde været i Bombay den 22. Februar. Jeg sidder i Tankerne og følger vor gamle Verdensspejderchef paa hans 80-Aars Fødselsdag. Der er ingen Tvivl om, at lyse engelske Spejdere og brune indiske Spejdere vil møde op for paa en eller anden Maade at hyld den Mand, der gav dem og os Muligheden for at opleve saa mange rige Ungdomsaar.

Saa pludselig sker det, at en Kuli kommer løbende med en Postsæk paa Ryggen. Der kommer een til, maaske endnu en. Sækkene bliver aabnet, og ud vælter Brevkort paa Brevkort.

Grønne, brune, røde Frimærker bærer Brevkortene. Meget forskellige er de Billeder, der er paa, men paa dem alle staar der Danmark, Danmark, Danmark.

Haabløst at faa dem læst i det mindste foreløbig. Godt der er en lang Sørejse hjem.

Men jeg tænker mig, at der glider et Smil over B.P.s Ansigt. Han forstaar sikkert Hjertelaget, og han forstaar ogsaa det fornøjelige i at Tusinder af Spejdere og Ulve, gule og grønne i Danmark gennem en Regn af Brevkort overbringer ham deres hjertelige Tak for hvad han gav os.

Naar Baden-Powell saa igen vender hjem, har K.F.U.M.-Spejderne og Det Danske Spejderkorps en ny Overraskelse til ham. Der vil i hans Hjem staa en Æske, paa hvis Laag der er skrevet Runer. Æsken indeholder en meget smuk Stenalderdolke, som ses ved Siden af disse Linier. Det er en Gave, som vi ved, at han kun kan faa fra Danmark, og som fortæller lidt om det Liv, vore gamle Forfædre levede.

Fritz.

Journalistens Liv er: ET HUNDELIV MEN – DET ENESTE, DER ER VÆRD AT LEVE

Det har en kendt, engelsk Bladmand Melwill Stones engang sagt. Og den rigtige Journalist slutter sig til det Motto. For det er et anstrengende Liv at være Journalist ...

Mange Mennesker, der intet Kendskab har til en Bladredaktion og det Arbejde, der gaar forud, inden en Avis med en hel Bogsats gaar i Trykken, tror, at en Journalist's Liv er baseret paa alle mulige Fornøjelser og fyrstelige Indtægter.

Nuvel — en Journalist tjener maaske mange Penge og oplever mere end de fleste. Men hans Liv er saa sandelig heller ingen Tornerosesøvn i en dyb Chesterfield-Stol paa en Redaktion. Nej, han maa arbejde fra tidlig Morgen til sen Aften og fra sen Aften til tidlig Morgen. Hele Døgnet rundt skal en Journalist være beredt. Ingen under ham den tilstrækkelige Ro — ingen under ham den tilstrækkelige Søvn. Vil han være med i Kapløbet om den sidste og bedste Nyhed, maa han evig og altid være paa Tærne.

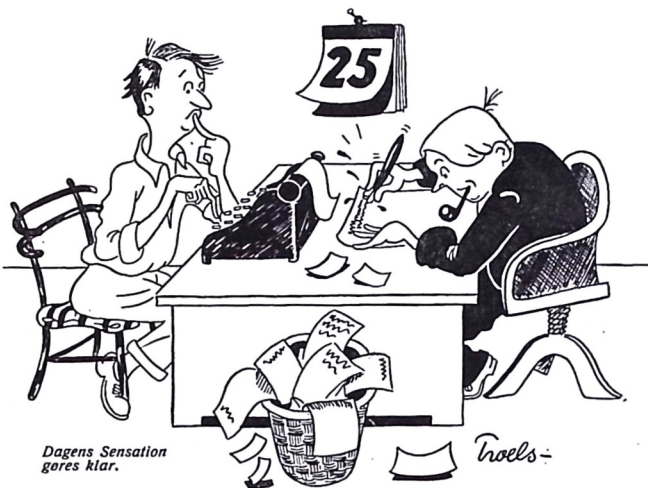
Naturligvis kan enhver ikke holde til det Pres. Helbredet staar paa Spil ... og Journalisten maa derfor lønnes godt.

Med Journalisten staar og falder Bladet. Men hvordan arbejder han? Støver han hele Byen eller Landet rundt paa Maa og Faa uden at være rigtig orienteret? Bygger han sine Artikler paa løse Rygter? Nej ... han arbejder planmæssigt!

Journalisten i Arbejde.

Jeg har henvendt mig paa det populære Midt-dagsblad »B. T.«s Redaktion for at faa lidt at vide om en Journalists Virken.

Det er ikke tilfældigt, at jeg netop spørger Preben Hvem alias Greven af Saksen alias Maurice alias Filmsredaktør Kai Berg Madsen. For han er netop én af de Unge, der har forstaaet at leve sig ind under den engelske Bladkonges Motto.

Dagens Sensation
gøres klar.

Kai Berg Madsen debuterede paa »B. T.«s Redaktion for godt 10 Aar siden og lancerede »Den smarte Herre«. Og det kan man vel kalde at lancere en Idé.

Men han skriver ikke alene Avis-Artikler ... Ogsaa som Forfatter har han forsøgt sig. Og med Held. For den ene Bog afløste den anden. Nr. 2 var en Drengbog »Atlantehavsflyveren«, som forøvrigt kan laanes paa Kommunebibliotekerne.

Engang i Foraaret kommer der en ny Drengbog hos Chr. Erichsen af Kai Berg Madsen. »Den mystiske Flyver« hedder den og skildrer et Par Københavnerdreng, der kommer paa Vinterferie i Sverige og oplever mange spændende Ting. Det lover godt ... men lad os høre, hvad Preben Hvem-Maurice-Madsen siger om Journalistik!

Ærlig og paalidelig!

»Hvad fordres der af en Journalist?«

»Først og fremmest, at han er paalidelig. Det Blad, han tjener, maa til enhver Tid kunne stole paa, at de Oplysninger, Journalisten kommer med, er bygget paa Realiteter, og at han aldrig

gengiver løse og slet underbyggede Rygter. Selvfølgelig kan enhver Journalist komme i den Situation, at han hører en eller anden virkelig »Sensation«, der er meget vanskelig at »hale i Land« og som det maaske er svært, ja helt umuligt, at faa bekræftet paa autoritativt Sted, idet Nyhedens Fremkomst eventuelt kommer ubejleligt. Ikke mindst kan Behandlingen af en saadan Sensation ogsaa være vanskelig, hvis Journalisten har Formodninger om, at den vil sive ud til Konkurrenter, hvis han først begynder at spørge sig for om Sagen ... Dernæst fordres det af den moderne Journalist, at han er Specialist, d. v. s., at han ikke véd en lille Smule om en Mængde forskellige Emner, men at han er nøje inde i nogle faa Emner. Derfor er Arbejdet paa en Bladredaktion ogsaa altid fordelt mellem forskellige Specialister, der alle sidder inde med særlige Forudsætninger for at kunne beskæftige sig med dette Stof — Teater, Trafik, Læge- og Hospitalsforhold, Politi og Forbrydelser, Trav, Sport, Hunde, Moder, Film eller hvad det nu kan være.»

»Skal en Journalist gennemgaa en Skole?«

»Der findes ikke nogen egentlig Journalist-skole, fordi dette Fag efter min Mening kun kan studeres godt paa selve Stedet, nemlig Redaktionen.

De fleste Unge gennemgaa denne »Skole« paa Provinsbladernes Redaktioner, hvor der er gode Muligheder for at sætte sig grundigt ind i hele Arbejdet. Kun meget faa kan spadsere lige fra Gaden ind paa en københavnsk Redaktion og straks falde ind i Rammerne.»

Enten — eller

»Fordres der særlige Evner?«

»Jeg har engang læst i en Bog om Journalistik, at enten er man født Journalist eller ogsaa bliver man det aldrig. Det skal sikkert passe. Man kan heller ikke blive Skuespiller, Maler, Billedhugger eller Digter, hvis man ikke har medfødte Evner. For at blive Journalist, maa man først og fremmest besidde Sans for Nyheden. Uden denne Sans bliver man aldrig Reporter. Det gælder om straks at kunne fange en Nyhed eller fornemme, hvad der ligger i Luften. Endvidere at kunne bedømme, om den Nyhed er noget, der har Offentlighedens Interesse. Den rigtige Journalist tænker simpelthen i Overskrifter. Naar han hører et eller andet Nyt, former

han straks Overskriften til Artiklen og begynder at tumle med den. Selvfølgelig skal en Journalist ogsaa kunne skrive. Han maa kunne forme en Artikel saaledes, at der baade bliver Hoved og Hale paa den. Han maa kunne gengive Kendsgerningerne i et klart Sprog og uden overflødige Ord og Vendinger. Overalt i Verden vinder de korte og knappe Artikler Indpas paa Bekostning af lange Ender, spundet paa mere eller mindre ligegyldige Ting. Ligeledes er Interviewet ude i Verden helt ved at forsvinde. Kun ganske korte Udtalelser, der kan belyse en Sag, benyttes.

»Hvad er det mest spændende Job ved en Avis?«

»Jeg tror, at det mest spændende Job af alle er Journalistens. Der gaar ikke en Dag, uden at han mærker Spændingen, Har man nu faaet den Nyhed alene og tørret alle Konkurrenterne? Faar han fat i den Mand, der netop kan give ham den Oplysning, han har Brug for? Journalisten er aldrig Privatmand. Hele Døgnet rundt arbejder den rigtige Journalist for sit Blad. Det kræver et godt Helbred at holde til

det altsammen, men Lysten, der driver Værket, kommer her til Hjælp.

Jeg maa op hver Morgen Kl. 5,25 for at være paa Bladet Kl. 6, og saa er det rart engang imellem at komme i Seng førend Midnat. Og saa blive vækket Kl. 1 af en eller anden tilfældig Person, som man har talt med i Dagens Løb, og som nu er kommet i Tanker om en Linje eller to, der gerne skal slettes. Da gælder det om at bevare Humøret!«

En Trusel!

»Har De aldrig været udsat for Livsfare?«

»Jeg tror ikke, jeg har noget at prale med. Der var engang en engelsk Dirttrack-Rytter, der truede med at slaa mig ihjel, fordi jeg havde skrevet noget om ham, der passede, men ikke passede ham. Det blev ved Truslen.«

»De skriver ogsaa Boger?«

»Ja, det virker som en hel Rekreation at skrive en Bog i Ny og Næ. Jeg startede med en Kriminalroman, der hed »Mordet i Garderoben«. Der var nogle, der hævdede den til Skyerne og andre onskede, at det havde vært mig, der havde opholdt mig i Garderoben. Saa har jeg siden skrevet en Drengbog om »Atlantehavsflyverne« sammen med en af mine Kolleger, Redaktør Hugo Holdgaard Sørensen. Og i Fjor fik jeg under et

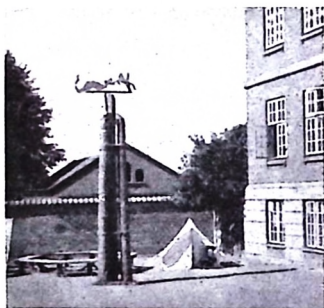

Red. Kai Berg Madsen

En fortrinlig Spejder-Udstilling i Nykøbing F.

»Glenterne« i Nykøbing Falster har afholdt en meget vellykket Spejderudstilling, hvorfra »Spejdernes Magasin« her bringer nogle Billeder.

Nederst til venstre den store Totempæl, der stod i Skolegaarden og bød Gæsterne velkommen. De to andre Billeder er et Udpluk fra nogle af de mange interessante og instruktive Stands. Øverst

Stand, der paa en fiks Maade fortæller, hvordan en Rygsæk pakkes, hvad den skal indeholde og hvad den saa kommer til at veje.

er Ugleglypet pillet fra hinanden, saa man kan se, hvad det egentlig bestaar af (Tavlen, der staar op ad Væggen) og paa Mosset ligger en herlig Samling Kranier og Gibsspor.

Det nederste Billede er fra en

»Den store Opdagelse«

er skrevet af Anders J. Eriksholm. Det er en glimrende Bog for Drengene i 12—16 Aars Alderen. Historien er fra Verdenskrigen og handler om to Drengene, Halvfætre, der har samme Plejefader — som dør under et Jordskælv i Ita-

lien. Denne Mand var Kunstner, men tillige havde han gjort en epokegørende Opdagelse, som han har opbevaret i en Bank. Opfindelsen bliver Dagen efter Jordskælvet stjålet, idet nogle Bankrøvere ved et Tilfælde faar fat i den. Det ryktes viden omkring, at en saadan Opdagelse er i Anmarch. Kunstmalerens Mening var egentlig, at hans Opdagelse skulde være til Gavn for et ikke krigsførende Land. Dette sker ogsaa, idet Røverne bliver fanget i Holland, som saa beholder den. De to Drengene oplever iøvrigt meget under selve Krigen. Bogen er udkommet fra »Gyldendal«.

John Hoyer.

Ophold i Are Ideen til en ny Drengesbog, der udkommer i nær Fremtid hos Chr. Erichsen. Den hedder »Den mystiske Flyver«. Forhaabentlig vil Lærerne da synes, at den er spændende! Bl. a. afslører Drengene den meget omtalte mystiske Flyver, der stadig spøger over Nordlandet.«

»Hvorlænge har De været Journalist?«

»Godd 10 Aar og hele Tiden ved »B. T.« Jeg debuterede med en Idé, der straks blev antaget, og den Serie, jeg dengang startede, eksisterer stadig i bedste Velgaaende.«

Knud Overs.

Spejdernes Magasin,
Studivestade 30 - København K.

En Ulveøvelse.

Da vi forleden Søndag mødte paa Femvejen for at tage paa Øvelse med en anden Flok, var der ikke lidt Kamplyst i mig og mine Ulvekammerater, og da vi saa, at den anden Flok mødte med hele fire Mand mere end vi havde, begyndte det at se lidt uhyggeligt ud for os. Naa, det tog vi os nu ikke saa nær, lidt efter blev der fløjtet, og vi marcherede saa samlet ud i Ermelunden, hvor Øvelsen skulde afholdes. Saa blev Øvelsen forklaret: Vi var to Negerstammer ved Kongofloden. Vi var blevet Uvenner, og den ene Stamme »Geowarnerne« havde i Nattens Mulm og Mørke stjaalet »Bungaerne« Afgud. De vilde nu søge at holde den skjult til Kl. var 1 Kvarter i Tolv og saa føre den ned til deres Tempel og ofre den til deres Gud. Vi trak Lod om, hvem der skulde være Geowarer, og det blev min Flok. Vi fik saa Guden, den saa herlig ud. Det var et Stykke Træ med et Rødkaalshoved som Hoved og Som som Øjne og Mund og en »Ørnefjer« i Skalten. Saa begyndte Øvelsen. Vi tog »Taki«, saadan hed Guden, og fandt saa et gammelt knudret Træ og ved Hjælp af to Ulve fik vi Afguden sat godt i en Kløft i Træet. Saa gik vi langt væk og omringede et Tjørnekrat, for at Bungaerne skulde tro, at det var her vi havde gemt Afguden. Vi ventede og ventede, vi sendte Spioner ud for at finde ud af, hvor de andre var, kort sagt, alt var i Orden til at modtage Fjenden. Men det lod ikke til, at de vilde slaas med os, de havde nok andre Planer. Det blev vi imidlertid kede af, og saa gik vi ned for at slaas med dem ved deres eget Hovedkvarter, for at de ikke skulde være for mange bagefter. Det kom vi temmelig heldigt fra, idet vi tog hele 8 Mand, mens de kun fik 4. Saa skyndte vi os tilbage, for der var kun fem Minutter igen, inden vi skulde føre Afguden ned til Templet. Vi hentede saa Afguden, men lavede ogsaa en anden Afgud ved Hjælp af et Stykke Træ og et Lommeterklæde. Kaalhovedet, som den rigtige Afgud havde, kunde vi selvfølgelig ikke erstatte, men der blev sagt til mig, som skulde løbe med den, at jeg skulde sørge for at holde den falske Afguds Hoved under min Ulvebluse. Imedens gik nogle af mine Ulvekammerater med den rigtige Gud en anden Vej, som

de andre helst ikke skulde opdage. Vi kunde se, hvordan Bungaerne stod i en Ring rundt om Templet, og vor Angrebsrække gik ned mod dem, og et Øjeblik efter var Kampen i fuld Gang. Nu løb jeg frem med den falske Gud og fik en hel Del Bungaer til at forfølge mig, men jeg turde ikke smide den ved Templet, for saa vilde de jo straks have opdaget det, derfor fortsatte jeg i vildt Løb med mine Forfølgere i Hælene. De halede nu stærkt ind paa mig og et stort Slag begyndte, men imens havde mine Kammerater ført »Taki«, den rigtige Gud, til Templet, og Øvelsen sluttede med en Sejr for min Flok.

Det var en spændende Øvelse, som vi længe vil huske.

T i k k i,
1. Ordruk Flok.

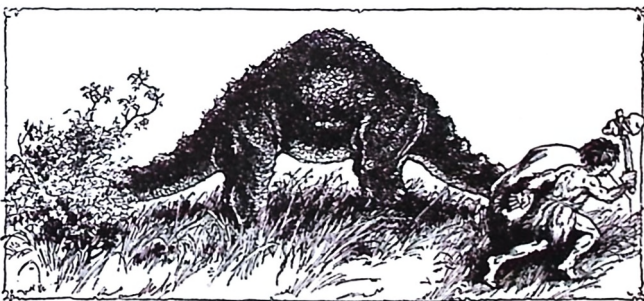

Her ser I Holte Ulveflok,

som i Slutningen af Januar havde Fest paa Nyholte Hotel. Det var kun Ulveunger, der optraadte hele Aftenen, og de gjorde det vældig godt og morsomt.

Nu søger Flokken Forbindelse med een eller flere Ulveflokke, der spiller Haandbold, for ved Lejlighed at arrangere en Haandboldkamp. Adr. Holte Ulveflok, Holte. Tlf. Frederiksdal 100.

Vend Bladet og se!

Redaktøren siger-

BLAD-BYTNINGS-CENTRALEN

har nu fungeret i et halvt Aar og har i den Tid skaffet mange Spejdere over hele Landet, ja flere i Udlandet, de Blade, de manglede. Det gaar lettere og lettere, men Centralen er nu ogsaa i Besiddelse af tæt op mod 4000 Blade (henvend 300 forskellige), saa er der nogle, der mangler Blade, gamle eller nye, enkelte eller flere, kan de blot skrive til Centralen:

Kolonnechef **H. H. Christjansen, jun.,** Ikast.

Betingelserne er:

Alle Blade, som Centralen ligger med eller kommer i Besiddelse af, kan byttes med andre Numre, som Centralen mangler, eller købes for 25 Øre pr. Stk. I begge Tilfælde maa Porto betales med: 1—3 Numre 10 Øre, derover 25 Øre. Betalingen kan ske i Frimærker eller indbetales til Postgirokonto Nr. 805 08.

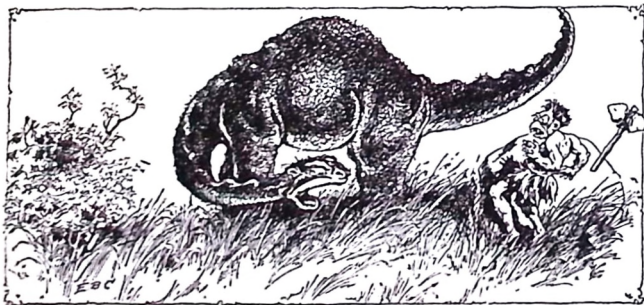
De i nedenstaaende Liste nævnte Numre er Centralen Køber til, Pris 25 Øre, idet det dog, for at undgaa at Centralen faar mere end det ønskede Antal, er nødvendigt, forinden Afsendelsen at skrive til Centralen.

Bemærk: Blade til Agitation leveres i rimeligt Omfang uden Beregning, kun mod Centralens direkte Udgift (Porto).

Manglende Numre:

Spejdernes Magasin.

1. Aargang, hele Aarg. undt. Nr. 2.
2. » » » » Nr. 10, 11 og 12.
3. » » » » Nr. 2, 10, 11 og 12.
4. » Nr. 11.
5. » Nr. 4.
9. » Nr. 4.

ESPERANTO.

En hollandsk Esperantist har gennem »Esperantistforeningen« for Danmark« tilbudt at tildele en dansk Spejder et Stipendium, der dækker Omkostningerne til Rejse og Ophold under den paagældende Spejders Deltagelse i den internationale Jamboree i Holland til Sommer. Stipendiet tildeles efter Konkurrence og andrager efter Omstændighederne 100—125 Kr.

De nærmere Betingelser faas ved skriftlig Henvendelse her til Redaktionen, naar Svarporto vedlægges.

MED SPEJDERHILSEN

Handwritten signature: H. H. Christjansen

I Aalborg Amtstidende finder vi følgende:

Spejderne redder indesneet Bil

Førerne i Kong Hans' Spejdertrop oplevede sikkert en af Troppens mest interessante Weekends paa Turen til Spejderhytten i Binderup ved Nibe. Det var en kold men forfriskende Tur, og de raske Spejdere havde flere Gange Lejlighed til at faa Varme i Kroppen. Allerede ved Mariendals Mølle mødte Patruljen en Bil, der var kørt fast i en høj Snedrive. Spejderne tilbød straks deres Assistance, og i Løbet af en halv

Time var Bilen gravet fri. Lidt længere ude hjalp man en Kranvogn. Paa hele Strækningen

mod Binderup mødte man regelmæssig Biler, der var forladt af Førerne. Ogsaa Spejderne sad flere Gange »fast«, idet det ofte hændte, at en af dem sank i Sne til over Bæltetstedet. Da man naaede Hytten, efter at have sat et Krus skoldhed Kaffe til Livs, krøb man til Køjs. Søndag Formiddag foretog man en Tur i den store Plantage, og kom paa Spor af saavel Grævlinge og Ræve som Fasaner og Agerhøns. Hjemturen tiltraadtes Kl. 13, og allerede Kl. knap 17 var Spejderne hjemme.

To til fem Deltagere.

Hver Spiller er forsynet med en Patok, d.v.s. en svær Stok eller Knippel af stærkt Træ f. Eks. Tjørn, 4—5 cm i Gennemsnit, 60—70 cm lang, foroven med Haandgreb, forneden tilspidset og om muligt hærdet i Ild, saaledes at den, ved at hugges ned mod blødt Grønsvær, kan fæste sig i Jorden og blive staaende.

Legen begynder med, at den ene af de to Deltagere af alle Kræfter hugger sin Stok i Jorden. Derefter skal den anden samtidig med, at han ogsaa hugger sin Stok fast i Jorden, forsøge at slaa den første Stok omkuld. Lykkes dette sidste ikke, tager den første sin Stok og hugger igen. Saaledes kæmper man, idet man hugger skiftevis, og lykkes det at slaa Modstanderens Stok omkuld, stiger man en Grad paa Rangstigen, idet man fra ingenting nu bliver Bonde. Lykkes det atter at besejre Modstanderen, bliver man Herremand, derefter Baron, Greve, Hertug, Prins, Konge, Pave og Pave I, II og til X, hvorefter man har vundet Spillet. Men lykkes det Modstanderen at sejre en Gang, styrter man straks fra Magtens Tinde ned i Muddergrøften, idet man atter bliver »Ingenting«.

medens Modstanderen begynder at stige videre fra den Rang, man sad inde med.

Er man flere Deltagere fæster man til at begynde med Stokkene i Rækkefølge. Lad os antage, at man er fem, og de fire uden Resultat har fæstet deres Stokke, men Nr. fem fælder en Stok. Han har da Lov til at tage sin Stok op af Jorden igen og fælde en ny o.s.v., medens han for hver fældet Stok stiger i Rang. Naar han er færdig, spiller den første af de fældede, derefter den næste, saaledes at den oprindelige Rækkefølge brydes.

Staar alle Stokkene fast i Jorden, hugger den, hvis Stok har staaet længst, derefter den næste o.s.fr.

Falder ens egen Stok, idet man forsøger at hugge sig, bliver man »Ingenting«.

Der hører betydelig Øvelse til for paa rette Maade at øve Spillet. En Stok, der staar lodret i Jorden, er vanskelig at fælde, lettere er det, naar den staar skraat, da kan man ved Slag ovenfra paa tværs ind over den ofte med Sikkerhed slaa den ned, samtidig med at man fæster sin egen Stok. Men det mest virksomhedsfulde Slag føres mod den skraa Stok, mod dens Underside skraat nedefter. Det er da muligt at træffe den saaledes, at man plojer den op af Jorden og slaar den flere Meter bort, idet den drejer rundt i Luften.

Spillet kendes bl. a. fra Herlufsholm og Sorø Akademi, hvor det har været spillet i mange, mange Aar. Det er en Aarstidsleg, idet den kun øves om Foraaret, saalænge Jorden er nogenlunde blød. Andre Navne paa Spillet er »Konge«, »Kongepinde«, »Kejserpinde«, »Fik-Fak«.

Korpset har fra Slangerupbanens Driftbestyrer modtaget:

Da der har fundet en Del Misbrug Sted af den Begunstigelse, der ved Rejse her paa Banen er ydet Det Danske Spejderkorps' Medlemmer, skal man herved tillade sig at meddele, at der efter 1. April dette Aar kun vil blive ydet Rabat til Medlemmer i fuld Uniform.

Man vil dog se bort fra, at ikke alle, ved samlede Tropsudflugter, er i Uniform, naar blot alle Førerne og den overvejende Del af de menige Medlemmer er i Uniform.

Ved Enkeltrejser skal de paagældende, baade Førere og Skule, derimod altid være i fuld Uniform.

Emblem eller Legitimationskort er saaledes ikke nok.

Jeg — Theobald

Et ikke helt højtideligt Høre- og
Fjernsynsspil — som fortsættes

Tekst:

Knud Overs

Tegninger:

Bjørn Frank

Ih, hvor vi altsaa steg!

Det var i Ordets bogstavelige Betydning, Føreren af Maskinen tænkte, saa det ku' høres i mange Miles Omkreds: »Nu stiger den!«

Jeg nikkede tavst For ikke at falde ud, holdt jeg mig krampagtig fast med begge Hænder. Uden at sige for meget er det den skrappeste Situation, jeg har været ude for. Vi steg stadig højere og højere til Vejrs. Man skal ellers ikke have for store Tanker om sig selv. Dog maatte jeg indrømme, at vi var højt hævet over Menneskeheden.

Saa skete det altsaa! Enten det nu har været et Tankeeksperiment i Stratosfære-Stilen eller hvad ved jeg ikke. Men vi var kommet op i det tynde Luftlag — og Maskinen rettede sig op. Og saa maa man for mig tro, hvad man vil for dette med, at Jorden drejer rundt, konstaterede vi. Maskinen blev hængende, mens Jorden drejede, og vi passerede en Mængde Lande og Have og atter Lande. Og nedenunder os hang store og tunge Skyer — ja, de var saa dovne, at de ligefrem drev afsted.

Vor illsomme Flyvefærd maa have set fantastisk komisk ud. For af og til hørtes højroset Latter, saa det gnistrede i Luften. Om vi nu i Farten er kommet til at kilde »Thor« (med den noksom bekendte Hammer) under Fødderne, skal jeg lade være usagt. Men grinede, det gjorde han.

Heldigvis var der Nødbremse i Flyvemaskinen — ellers er det ikke godt at vide, hvordan Turen vilde være endt. Vi havde allerede passeret samtlige Lande én Gang — da jeg i en Fjernkikkert, som jeg fandt, fik Øje paa Det Danske Spejderkorps' Kontor i Studiestræde. Af alle

Kræfter trak jeg til, og vi dalede fint og flot. Faa Minutter efter var vi ude over Flyvepladsen. Men da vi opdagede, at der var 6.731 Folk

— eller paa europæisk: Mennesker samlet sammen i en Klump for at tage imod os, lod vi Maskinen gaa til Vejrs igen. Rent bortset fra Poul Reumert og Johs. Poulsen — der paa det Tids-

punkt endnu var store Dreng. De løb omkring paa Flyvepladsen og legede Genboerne og rakte Tunge ad hinanden og hvad de nu kunde finde paa. Jo, og saa var der Direktøren for Københavns største Forlystelsesetablissement: Nordsjællands Sporveje. I Lommen havde han to Fribilletter til fri Omstigning i en Time og fem Minutter.

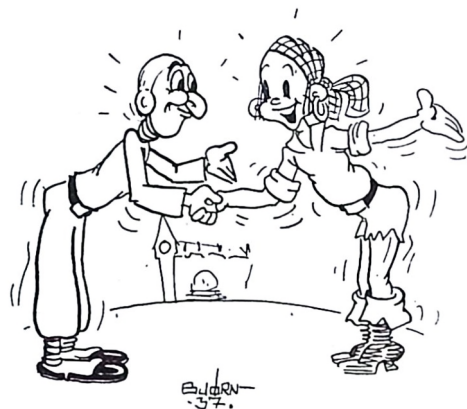
Men altsaa i Stedet for at lande paa Flyvepladsen, fløj vi ind over Byen igen for at finde et mere afsides Sted, nemlig Raadhuspladsen. Det var helt dejligt at komme ud at strække Benene igen. Og nu først var der Anledning til en personlig Hilsen med Piloten, som forøvrigt var et meget velopdraget Menneske. Han præsenterede sig:

»Jacobsen«

Jeg greb straks hans fremstrakte Haand:

»Det gør mig ondt. Men det skal De ikke være ked af. Mit Navn er Theobald — og det er jeg stolt af.«

Det viste sig, at Jacobsen var Bror til Malie. Saa kan jeg bedre forstaa den slaaende Lighed med den kendte Bokseinstruktør. Naa,

vi shakede hands, som det hedder hjemme i Staterne.

Mit næste Maal var: Amalienborg Slot, hvor jeg vilde aflevere min medbragte Skat. Jeg spankulerede afsted med Skattekisten under den ene Arm ... vel vidende, at jeg indtil nu havde gjort den største good turn ...

Der var meget fredeligt i Byen — næsten ingen Trafik og ingen Mennesker. Og de, der var, glæn paa mig, — men jeg lod dem glo og smilede blot til dem. Men havde jeg blot haft den mindste Anelse om, at de 6,731 Mennesker fra Flyvepladsen havde taget Opstilling paa Kongens Nytorv, vilde jeg øjeblikkelig have vendt

om. Selv Hesten inde i Grønsværet, som dog ellers er udsat for lidt af hvert med Hensyn til Studenternes Seksdagesløb omkring det stakkels Dyr, skælvede i de smaa Pusselanker.

Og — altsaa — jeg Theobald, vandrede intetanende afsted i mine egne Tanker — tænk, hvis det ikke havde være mine! Jeg vandrede derfor lige i Løvens Gab. Sikken Postyr, der blev, da man fik Øje paa mig. Jeg vaagnede forskrækket op. Det var for sent at vende om. Men hvad skulde jeg — jeg — Theobald

— gøre Alle formelig fløj over mig og vilde undersøge mig og min dyrebare Skat

(Fortsættes).

Nº 175

FEUER HAND

Stormlygte

En lille solid Model, der egner sig specielt for Spejdere og Lejringsfolk. Den er forsynet med Jena-Glas, der ikke springer.

Repr. f. Danmark:

F. Bloch's Effit. — Vestervoldg. 17 — Kbhvn. V.

KORPSET RUNDT

Kong Volmers Trop

har oprettet en Ulveflok og arbejder nu jævnt og godt, en god Mødeprocent omkring 85—90, og der tages en hel Del II Kl.s Prover og Duelighedstegn. Ligeledes har Troppen udført en god Jule-good-turn samt hjulpet ved Arrangementet af de Gamles Juletræ. I Spejderhytten ved Vintersbølle er der blevet bygget en Pejls, og selve Hytten er blevet gjort i Stand.

Godt Spejderarbejde.

Tønder Trop

er i Løbet af 1936 vokset fra 45 Spejdere til 54, fordelt i 5 Patruljer, hvoraf en i Møgeltønder.

Troppen har et fint Orkester, der øver sig een Gang om Ugen under Musikdirektør Riebels dygtige Ledelse. Det glæder vi os til at høre i Jamboreen.

Aarets første Tur gik til Rudbøl og Møgeltønder til Fods ad Digerne. Det maa have været spændende.

Aarhus Kolonnen

foranstaltede Nytaarsparade sammen med de 2 Pigespejderkorps og K. F. U. M. Spejderne ved en Spejdergudstjeneste i St. Johannes Kirke, og marcherede derefter samlet igennem Byen. Paa Bispetorvet talte Kolonnenraadsformanden, Adjunkt Alstrup til Kolonnens Spejdere, hvorpaa man traadte af.

Fra Rejseinstruktørens Overdrev

Der er Grøde i Frederikssund.

Her findes en gammel Spejder fra Fyn, der er flyttet til Byen, og nu har startet et Spejderarbejde. Han hedder Rodin Hansen. Og saa findes der i hvert Fald 5 raske Dreng, der ikke er bange for at tage paa Spejdertur, selv om det blæser 10 Sek./m. og fryser 6 Grader. Vi havde en dejlig Søndag Formiddag sammen, hvor bl. a. Las opdagede, at Lærketræet taber sine Naale om Vinteren.

Tak for sidst, Frederikssund. Næste Gang, jeg kommer, er I i Uniform og har en Patrulje hver. Husker I, det var Aftalen?

Raske Patruljeførere i Helsingør.

Det var ligefrem forfriskende for mig at komme til Helsingør og holde Instruktion for Patruljeførerne der. Det var Spejdere, som Arbejdssiveren ligefrem lyste ud af. Man kunde se paa dem, at det var Eliten af Helsingør-Kolonnens Folk. D. v. s. man kunde se det blot paa deres Ansigter, man behøvede ikke en Gang at skotte til deres Arme, der var velfyldte med Duelighedstegn og I. Kl. Mærker. Nu er jeg blot spændt paa om det er ligesaadan de andre Steder i Landet, jeg kommer til. Jeg dirrer af Spænding.

I Chr. d. IV's Trop's nye Hus

havde denne Trop og jeg et hyggeligt Tropmøde sammen. Trods det at Huset laa lige for Enden af en stor Mark, hvor Vinterstormen for isnende henover, var der dejligt varmt med Blus paa Pejlsen. Det vil jeg sige jer, det er altsaa et rigtig Spejderhus. Ja, jeg vil ikke kalde det for en Hytte, dertil er det altfor godt og solidt bygget. Og for at komme derud, har man en halv Times Gang inde fra Hillerød igennem Skov, der paa denne Tid af Aaret er meget mørk om Aftenen. Derfor skal Spejderne, naar de skal til Møde, samles inde i Byen og gaa derud i Flok og Følge. Det er jo ikke gamle mørkelige glade Spejdere allesammen.

Spejderne her var for Resten vældig gode til at bruge deres Øjne og Øren. Midt under Mødet kom der nemlig en af Troppens Førere og bad mig om at laane en Bog, hvorved der udviklede sig en Samtale mellem ham og mig, og vi foretog os forskellige Ting, og saa noget senere paa Aftenen fik Spejderne Besked paa at skrive et nøjagtigt Referat af det, der var foregaaet. Det gjorde de forbavsende godt.

I Tilslutning til den lille Artikel i forrige Nr. skriver en jydsk Søspejderfører til mig bl. a.:

»Kunde det ikke lade sig gøre at arrangere et Søspejderstævne, hvor der er indlagt Kapsejlad, Kaproning for Kajakker og Robaade, Idrætsstævne og kammeratligt Samvær ved et eller to Lejrbaal, hvor Publikum har Adgang.

Vi vil gerne, at en saadan Begivenhed som 25 Aars Jubilæet maa virke som en Propaganda udadtil ved et godt tilrettelagt Stævne.

Da de københavnske Søspejders Besøg i England antageligt vil blive udsat til næste Aar, er der nu større Mulighed for at Tanken om et Søspejderstævne med Fællessejlad og kammeratligt Samvær kan blive realiseret i den kommende Sommer.

Spørgsmaalet vil blive taget op til praktisk Drøftelse i Fællesudvalget umiddelbart efter Korpssråds mødet.

Der synes nu at være Mulighed for, at Skovshoved Søspejdertrop — der i nogle Aar har været nedlagt — vil blive retableret i Løbet af den nærmeste Fremtid.

De polske Søspejdere har tilsendt Korpset en udførlig Beretning om deres Organisation og Virksomhed. Beretningen skal — eventuelt i noget sammentrængt Form — blive gengivet i et af de følgende Numre.

Aprilnummeret af »Spejdernes Magasin« vil i Anledning af 25 Aars Jubilæet udgaa som et specielt Søspejdernummer med talrige illustrerede Artikler om Søspejdernes Liv og Færd.

K. V. Høyer.

Fødselsdagsforening

2den Københavns Søspejdertrop »Gry« har stiftet en Fødselsdagsforening, hvor Kontingentet, 2 Kr. om Aaret, skal anvendes til Anskaffelse af en Telefon paa Troppens Station i Sundkrogsgade.

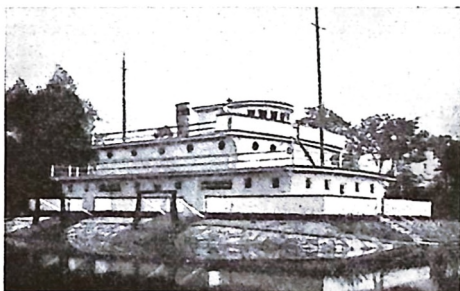
Kaproning.

I 1ste Københavns Søspejdertrop er V-W Pokalen nu erhvervet som Ejendom af 1ste Patrulje.

Pokalen var af to af Troppens Venner udsat som Præmie til det bedste Rohold indenfor de tre Patruljer.

Der blev roet om den tre Gange, første Gang ved Sct. Hansfesten 1936, anden Gang 15. November samme Aar, og sidste Gang den 3. Januar i Aar. Hver Gang sejrede det velroende Hold fra 1ste Patrulje, sidste Gang dog haardt trængt, idet Hold Nr. 2 kun kom 1 Sekund senere over Maallinien. (2 Min. 7 Sek. og 2 Min. 8 Sek.).

Roning foregik i 4 Aarers Hvalbaad over en 300 Meter lang Bane. —

Amerikansk Søspejderstation bygget som et »Landskab«, der indeholder baade Sovekahytter, Forærmesse, Forsamlingsrum og mange andre Bekvemmeligheder.

BOGHYLDEN

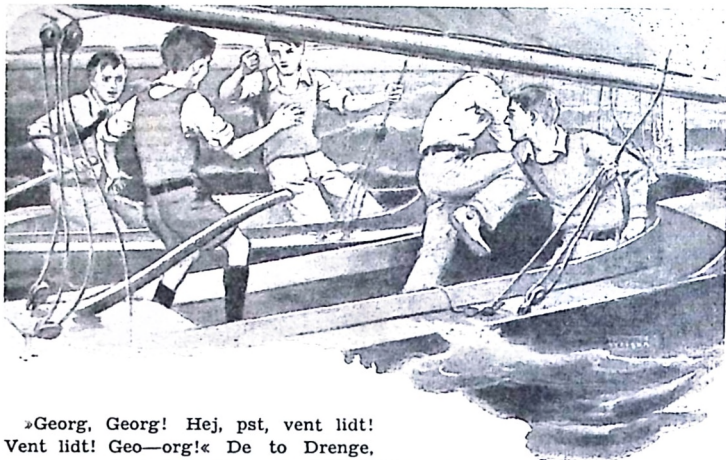
»Fritiden«.

Fra Chr. Erichsens Forlag har vi faaet tilsendt Oktober Kvartal af »Fritiden«. Af det i dette Kvartal fremkomne Stof kan vi nævne Artikler om Isbjergenes Polit, Filmsartikler, zoo-

logiske og fotografiske Artikler, Sportsartikler og Sportsinterviews, Anvisning paa, hvordan man selv kan fremstille et Filmsapparat og en Mængde andre Ting, som fingernemme Unge vil have Glæde af, en Række fornøjelige og spændende Noveller og en fortsat Roman af Edgar Jungsbo.

Kvartalsbogen er denne Gang den smukke »Fritidens Julebog«.

STOL BLOT PAA SVEND

»Georg, Georg! Hej, pst, vent lidt! Vent lidt! Geo—org!« De to Drengene, som var ved at støde fra med en lille Jolle, saa ærgerlige paa hinanden. »Det er den Jubelidiot igen,« mumlede Georg Henriksen. »Der burde være en Anstalt for den Slags Individuer, en Sten-fæstning med en uigennemtrængelig Ørken omkring.«

»Hvis vi støder fra, kan vi lade som om vi ikke har hørt ham,« sagde Jens Johnsen med Haab i Stemmen.

Georg tog Bestik. »Det nytter ikke. Han vilde springe i og svømme ud til Den flyvende Pelikan. Hallo, Svend, hvad er der?« Det sidste var henvendt til hans yngre Bror, som om han aldeles ikke kunde tænke sig, hvad han dog vilde her ud efter.

Lang og ranglet, fregnet og forpjusket kom Svend stormende med straalende Øjne.

»Ihh, hvor I er heldige,« stønnede han. »Tænk, hvis jeg ikke var saa skrap til at løbe, saa vilde I ikke have naaet at faa mig med paa den sidste Træningsdag for Kapsejladsen.«

»Svend,« sagde Georg bestemt, »du faar hverken Lov til at være med i Dag eller i Morgen. Det sagde vi vist for Resten ogsaa til dig, da du gik overbord med Ankeret, eller var det den Gang, du prøvede at hænge dig i Fokkefaldet, eller maaske da du gik over Stag, saa Masten røg?«

Svend prøvede at se forbavset ud, men virkede i Stedet for bundfortvivlet. »Det var jo bare et Eksperiment, Georg. Far siger, at det er saadan noget, der skaber Søfolk. Far siger — — —«

» — — — at vi ikke behøver at tage dig med,«

fortsatte Georg uvenligt.

»Aah, Georg, jeg, ler har arbejdet saadan paa Baaden hele Sommeren.«

Dette kunde ikke benægtes, saa Georg maatte rykke ud med det tunge Skyts. »Kan du sige mig een eneste Gang, hvor du har været med og der ikke er sket noget galt?«

Svend tænkte sig om. men til ingen Nytte. »Ja, men det er bare fordi jeg eksperimenterer« — forsvarede han sig.

»Far siger, jeg er født Sømand. Jeg forlanger naturligvis heller ikke at faa Pinden i Morgen, men det kunde jo være, jeg kunde give jer et eller andet godt Raad.«

Georg og Jens lo, saa Jollen var ved at gaa til Bunds. Svend benyttede sig af det og anslog en indsmigrende Tone. »Georg,« sagde han, »du vil vel ikke lade en Henriksen blive i Land?«

»Kom saa da,« sagde Georg kort, »men hvis du bare saa meget som vrikker med Tæerne i Dag, saa kan du regne med at se paa Kapsejladsen fra Badehuset i Morgen.«

Svend smilede over hele Kroppen og jumpede ned. Lidt efter kravlede de alle tre ombord paa deres lille Seksmeter. Svend bandt Jollen til Bøjen, mens de andre klargjorde Sejlene. Da det var i Orden, undersøgte Georg Jollen, løste Svends meget originale Knude og bandt den ordentlig. »Vi skal bruge Jollen, naar vi kommer tilbage igen,« sagde han meget betydningsfuldt.

Sejlene blev sat og Fortøjningen kastet. Med Georg ved Roret gled de ud over Vandet, forbi en hel Del andre Baade, som laa der. Svend saa foragteligt paa dem. »De tror, de skal slaa os i Morgen,« snøftede han.

»Det er der mange, der tror,« svarede Jens tørt. »Se paa Kim der. Den er vor farligste Konkurrent i Løbet om Juniorpokalen. Den holder meget højere end vi.«

»Ha, vi kan da holde ligesaa højt,« pralede Svend. »Giv mig Pinden.«

Georg blinkede til Jens og gav Svend Roret.

»Hal Skoderne lidt,« kommanderede Svend, med en Mine som en Guldpoikalsejler. Den flyvende Pelikan blev lagt en Smule mere op i Vinden, men alligevel laa Kim højere.

»Ja, ja,« indrømmede Svend til Slut, »men vi slaar dem da paa læns. Og hvis vi ikke gør det, saa slaar vi dem i Sømandsskab. Vi regner med Tidevandet.«

Georg og Jens lo. Sidste Gang Svend havde regnet med Tidevandet, havde han sat dem paa Grund paa en Sandbanke. Men nu morede de sig saa godt, at de ikke nænnede at minde ham om det. I Stedet for saa de langt efter Kim, som sejlede foran dem ude paa Sundet.

Et Par Timer sejlede de rundt, saa satte de atter Kursen hjemad med en frisk Brise agterind. Svend havde Rorpinden og Jens Storskodet. Georg havde travlt nede i den lille Kahyt. Der var noget galt fat med Fæstet til Masten. »Hjælp mig lidt her, Jens,« raabte han op. »Vi maa slaa en Kile ind for at styre den lidt.« Jens gjorde et Stik paa Skodet og gav det til Lasse. »Hold Hovedet klart, Dreng, og pas paa Kim der forude. Fald ikke af for deres Skyld. Og hold Øje med Storskodet.«

»Well, well, Skipper, og saa maa jeg ikke kuldsejle, jeg maa ikke løbe paa Grund og Hvalerne skal jeg lade gaa i Fred. Er der flere Instrukser?«

Jens langede ud efter ham, og kravlede nedenunder. Det tog længere Tid end ventet, med at slaa den Kile ind. Endelig var de færdige og skulde til at gaa op paa Dækket, da et Varselsraab et eller andet Sted fra fik dem til skyndsomst at dukke ned igen. I næste Øjeblik lød et Brag, Lyden af Træ, der splintredes og Sejldug, der revnede, og Skældsord, meget grimme Skældsord. De styrtede op og fandt Den flyvende Pelikan haabløst indfiltret i Kim. Deres første Tanke var Baaden, men en hurtig Undersø-

gelse viste dem, at de var stødt sammen med Bredsiderne, og at Skroget var uskadet. Et Blik paa Svend viste dem, at han ikke fejlede det mindste. Han stod ganske uanfægtet og snakkede med to Dreng fra Kim, der saa ud som om de havde mest Lyst til at smide ham i Vandet.

Men i Mellemtiden drev Vinden sit Spil med de to Baade, og Bommene blev kastet frem og tilbage paa en faretruende Maade. Georg styrtede til Faldene paa sin Baad, og Jens gjorde det samme paa Kim, og i Løbet af et Øjeblik laa Sejlene spredt ud over Baadene og slæbte i Vandet.

Saa vendte Georg sin Opmærksomhed mod Svend, som i Øjeblikket var ved at faa en Omgang Klo af den ene af Brødrene Broch. Georg lagde sin Haand fast paa hans Skulder. »Lad os tale ud først,« sagde han roligt. »Hvad er der hændt?«

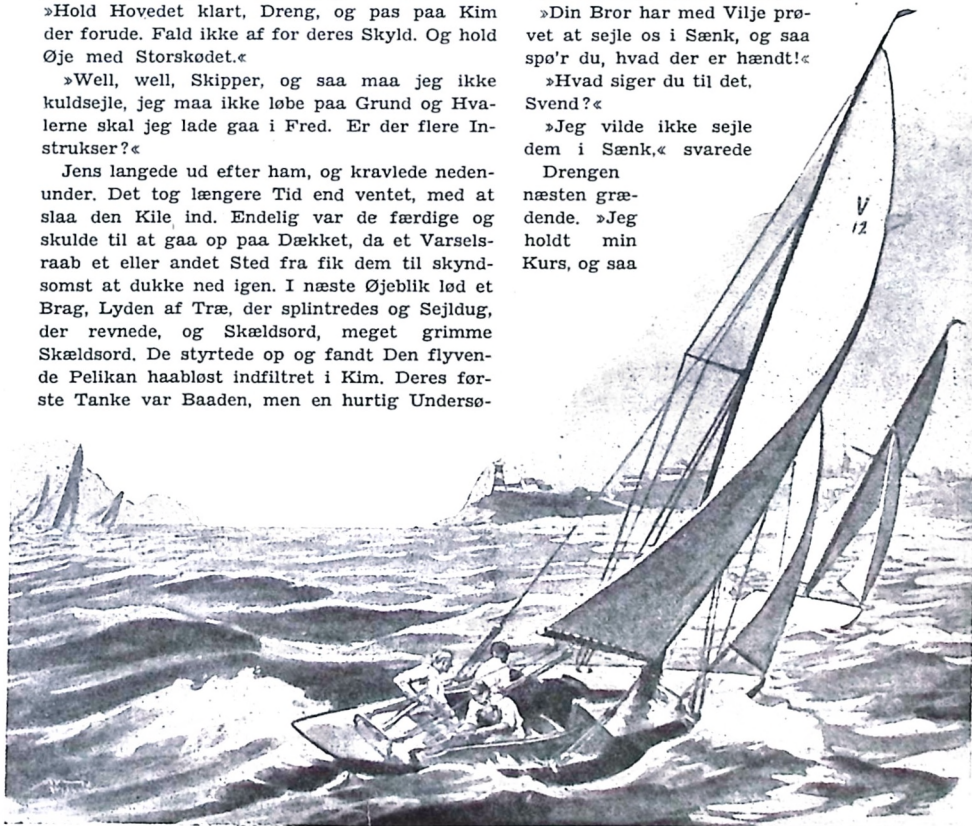
»Hvad der er hændt?« udbrod den ældste af Brødrene Broch.

»Din Bror har med Vilje prøvet at sejle os i Sænk, og saa spo'r du, hvad der er hændt!«

»Hvad siger du til det, Svend?«

»Jeg vilde ikke sejle dem i Sænk,« svarede

Drengen næsten grædende. »Jeg holdt min Kurs, og saa

Drenge og Piger — bed Mor om

Toms

PAALÆGS-CHOKOLADE

i den landskendte Rugbrødsform (opfundet og mønsterbeskyttet af TOM!)
Nyd af alle som det bedste Paalæg og som den rene og fineste
Spisechokolade.

5 Plader 25 Øre

Købes om og om igen!

Hos **HENRY HANSEN**

køber De med største Fordel
GÖRICK
OLYMPIC
CRESCENT

CYKLER

NØRREVOLD 82
vis à vis Nørreport St. Palæ 4045

RATE: 20 Kr.s Udbetaling, 10 Kr. pr. Maaned

Kjøbenhavnske
Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

TRYKSAGER

af enhver Art leveres

HANSEN & ANDREASEN
BOGTRYKKERI
Godthaabsv. 22, C. 15296

vilde de ind foran mig, — hvis jeg vilde gaa til bagbord, blev jeg nødt til at kibe, og hvis jeg gik styrbord, vilde jeg træffe dem bredskibs.»

»Du skulde have drejet af i Tide, din Hvalp,« sagde den ældste Broch. »Du skulde have et rigtig Lag Tæsk.«

»Hvis nogen skal have Tæsk, saa skal jeg nok ordne det,« sagde Georg. »Det var din Fejl, Svend, og Jens og jeg beder om Undskyldning for dig. Vi betaler naturligvis den Skade, der er sket, og hvis I trænger til nogen Hjælp i Morgen, staar vores Arbejdskraft til Disposition.«

»Vi skal være taknemmelige, hvis I holder Fingrene fra vores Baad i Fremtiden,« sagde den ældste Broch. »Din Bror har allerede ødelagt nok.«

Georg kæmpede for at betvinge sit Raseri. »Vi slap nu heller ikke selv uden Skrammer,« bemærkede han.

Brødrene Broch saa foragteligt paa Den flyvende Pelikan og mumlede noget om Forskellen paa en Pram og en Racer, saa Georg rødmede helt ned til Sokkeholderne. Naar han var saa glad for sin Baad, som han var, saa var det fordi hans Far havde bygget den. Men de andre havde jo Grund nok til at være gale i Ho'det, saa han sagde ganske roligt: »Nu skal jeg kappe Skøderne, saa vi kan komme klar.«

Lidt efter var Baadene igen hver for sig paa Vej hjemad. »Kan vi ... Kan vi nu komme med i Morgen?« Svends Stemme var meget svag og skælvende.

»Hvis vi arbejder hårdt hele Natten,« sagde Georg koligt, »tænk jeg, at vi faar hende i Orden, saa Jens og jeg kan sejle i Morgen.«

»Faar I da ikke Brug for mig?« Svend forsøgte forgæves at lade som om han var meget forbavset.

»At vi ikke faar Brug for dig,« svarede Georg, »er vist et mildt Udtryk.«

»Men de kaldte Baaden for en Vaskebalje og en Pram og mig for en lille Idiot.«

»Ja, det om Baaden, det var frækt.«

»Ja, men Georg«

»Det nytter ikke noget Svend. Vi tør ikke friste Skæbnen og tage dig med.«

Svend sagde ikke mere. Han havde Taarer i Øjnene, og Fregnerne lyste rødt. Men han tænkte.

Georg og Jens og en hel Flok ivrige Venner arbejdede langt ud paa Natten for at faa Baaden i Orden. Lige ved Siden af klemte et Par øvede Baadebyggere paa med Kim. Men Georgs Hjælpere indhentede i Begejstring det, de manglede i Dygtighed. Alle var klar over, at Kim var den bedste Baad af de to. Der var kun den Mullig-

hed, at Georgs Dygtighed skulde opveje Manglerne ved hans Baad. Og paa Grund af at Kims Ejermænd var lidt for overlegne og fuldkommen sikre paa Sejren, saa ønskede de næsten alle, at Den flyvende Pelikan skulde vinde — — hvis de da ikke selv skulde gaa hen og løbe af med Sejren.

Dagen efter blæste det saa stærkt, at mange af Deltagerne omgikkedes med skumle Planer om at rebe, lige saa godt først som sidst. Løbet var omtrent 2 Mil langt og var lagt i en Trekant, saaledes at de vilde faa en fin læns ind, hvis Vinden holdt. Starten og Maallinien var ved to Bøjer ved Havneindløbet og alle Baadene var af samme Klasse.

Der var ca. en halv Snes Konkurrenter, og saa selvfølgelig en Vrimmel af Tilskuere rundt om i alle Slags Baade. Lige før Starten kom Familien Henriksen i Motorbaad for at muntre Georg lidt op. Men Svend var ikke med. Han havde gemt sig af Sorg, sagde Faderen.

Der var omtrent et Minut igen. Alle Baadene laa og ventede. Kun Kim drev afsted nedover mod Startlinien, Georg sendte en stille Bøn til Vindguderne. Startskuddet lod vente paa sig, Kim maatte tørne. Bom! Før Lyden var doet bort, krydsede Den flyvende Pelikan Linien som Førstemand.

Georg lo af Spænding og Glæde. »Vi vandt i første Omgang, Jens. Vi fører!«

Alle Baadene var nu over Linien, undtagen Kim. Den var han mest bange for, for Brodrene Broch var gode Sejlere. Desuden var der flere andre gode Baade, saa han var nødt til at udnytte sin Dygtighed og Erfaring til det yderste. De tog første Bane længere end de andre, idet han regnede med, at Tidevandet virkede svagere nærmere ved Land. Men til sidst gik de over Stag, Bommen svingede og Sejlene fyldtes paa ny. Vinden var saa stærk, at Rælingen hele Tiden var under Vand, og Søerne vaskede ind i Cockpittet hver Gang de skar igennem en Bølge-top.

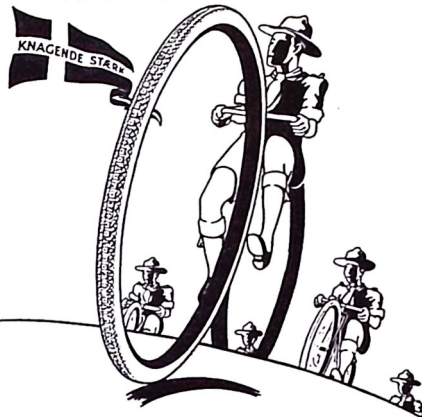
»Hør,« sagde Jens pludselig. »Masten knirker saa underligt, det er bedst, jeg gaar ned og ser efter, hvad der er i Vejen.

Han gjorde Skødet fast og kravlede ned, mens Georg inderligt ønskede, at der ikke vilde komme nogle stærkere Vindstød saa længe. Lidt efter hørte han et forbausset Udbrud og saa Jens komme op igen, mens han trak Svend efter sig ved et forsvarligt Tag i hans højre Øre. Jens var rasede, Svend nærmest triumferede.

»Han laa stuvet ned forude, som en anden Sardin,« fortalte Jens. »Skal vi smide ham overbord?«

Georg saa sig omkring, men Familiens Motorbaad var for langt borte, ellers skulde han gla-

DANMARKS BEDSTE

SCHJØNNING & ARVÉ'S

CYKLEGUMMI

FREDERICIA

Spejdernes Fotograf Anne Gram
Telf. 838 Fredericia

Den Folkelige Forsamlingsbygning
Telf. 85 Ved Landsoldaten 1. Kl. Køkken og Vine. Selskabslokaler. Enestaaende Samling af historiske Billeder fra Krigen 1848 og 1864 og det gamle Fredericia.

AARHUS

Moderne Belysning
Louis Poulsen & Co.
Søndergade 14, Aarhus

FOTO Apparater - Fremkaldelse - Kopiering
Forstørrelser - Alt i fotografiske Artikler.
D. A. PALUDAN

Alfred Pedersen
Bruunsgade 21, Aarhus
Bæter og Cyklehansker

Marie Christensens
KONDITORI
Bispetorvet - Aarhus

ODENSE

3 TRIN NED - Nørregade 45
- er altid billigst

Herretøj
Arbejdstøj
Drengetøj

N. C. Rasmussens rene Druevine
anbefales
Odense Firmaet grundlagt 1879

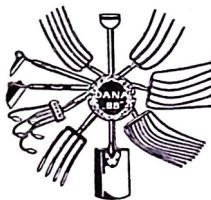
Kør paa Falk Cykle. Cykler og Reparationer bedst og billigst hos K. Frederiksen, Klaregade 34. Odense. Telf. 3280.

N. H. Hein - Østergade - Telf. 5180 5199
TRÆLAST

VEJLE

Reserveret
Th. W.

FOTO-CENTRALEN Johs. Rosing
Kirkegade 15 (vis a vis Kirken). Foto-Forretningen for den kritiske Amatørfotograf.

**„Dana“
Redskaber**

forener Lethed med
Styrke og leveres
med Garanti.

Faas overalt.

^A/₅ **BRØDR. BRINCKER**

Greisdal Hammerværk pr. Vejle

delig have hældt den uforbederlige Svend i Karret og ladet Familien fiske ham op.

»Vidste du ikke,« sagde han bidende, »at du ingen Tilladelse havde til at være blind Passager?«

»Ja, men Georg, tænk hvis I nu havde tabt, bare fordi I ikke havde mig med? Hvad skal jeg nu hjælpe jer med?«

»Sid stille og hold Mund. Et eneste Ord kan betyde en meget lang Svømmetur for dig.«

De førte stadigvæk, men det var kun et Tids-spørgsmaal, naar Kim vilde gaa forbi dem. Det gjaldt blot om at give dem mindst muligt Forspring paa den sidste Del af Løbet, for Den flyvende Pelikan sejlede bedre paa læns.

Imidlertid var de fleste af Baadene i store Vanskeligheder. En fyldtes, saa Besætningen maatte reddes af en tililende Motorbaad. Nogle trak sig ud af Løbet, og nogle lagde bi og prøvede forgæves paa at rebe. Det blev mere og mere klart, at Kampen kom til at staa mellem Kim og Den flyvende Pelikan. Drengene paa de andre Baade, var ikke tilstrækkelig øvede i at klare en Sejlsads i saa høj Sø. Selv Georg mumlede: »Vi burde rebe. Men kan Kim klare den, saa kan vi vel ogsaa.«

»Det her er da ikke nogen Blæst at tale om,« bemærkede Svend. »Der er ikke andre end os, der véd, hvad Vind er.«

»Krasch!« Masten paa en af Baadene knækkede som en Tændstik og Sejlene bredte sig ud over Baaden. Nu rebede de allesammen, undtagen de to Lederbaade. »Du har Ret som altid. Svend,« sagde Georg tørt. »Den Vind er ikke noget at tale om.«

Nu var Kim gaaet forbi dem, og da de havde rundet den anden Bøje, var Forspringet øget en Del. Men i Resten af Løbet, havde de Vinden ret agterind, saa de begyndte langsomt at hale ind paa Konkurrenten. Det var nu nærmest Storm, saa det var meget tvivlsomt, om Masten kunde klare den Belastning.

»Vi ta'r dem igen,« raabte Svend ophidset. »Nu er den kun fire Længder foran!«

»Det gaar for langsomt,« mumlede Georg. »Vi maa være een for mange om Bord.« Baade han og Jens saa paa Svend, som pludselig fik travlt med at kikke op i Storsejlet.

Lidt efter lidt mindskedes Afstanden mellem de to Baade. Men da der var to Baadlængder tilbage, var det dem ikke muligt at vinde blot en Tomme mere ind paa dem. Georg manøvrerede ypperligt, men det nyttede ikke. Trods det at de laa lige bag Kim, tog de ikke Vinden fra den, saa stærkt blæste det. Det stoledes Brødrene Broch ogsaa paa, derfor holdt de deres Kurs og faldt ikke af.

Nu nærmede de sig Pynten, som skjulte Maal-

linien. Her gjorde Banen et brat Sving de sidste hundrede Meter. Pludselig dunkede Georg Jens i Siden.

»Vi maa prøve at tage en Chance,« sagde han.

»Hvordan?«

»Vi maa prøve at kibbe, det tør Kim ikke.«

»Masten vil ryge.«

»Maaske — men hvis vi alligevel skal tabe, saa er det bedst at gøre det grundigt.«

Endnu nogle Kilometer, og Kim ledede stadig væk. Nu passerede den Pynten, gik op i Vinden, og Farten gik næsten fuldstændig af den før Vinden igen fik Tag i Sejlene fra den anden Side. Da kom Den flyvende Pelikan fossende. Jens halede ind alt hvad han kunde, og Georg lagde Roret helt over. Vinden greb fat i Storsejlet og slyngede Bommen over, saa Masten stod saa krum som en Flitsbue. I næste Øjeblik rettede den sig, — de havde klaret den.

Georg førte Roret tilbage igen. Da hørte han et Udraab af Smerte, men glemte det straks igen for noget forude ved Fokken. Jens lagde ogsaa Mærke til det. »Hold Skødet,« sagde han til Svend og krøb forud.

Georg saa paa sin Bror. »Alt i Orden?« spurgte han.

»O. K.,« smilede Svend. »Jeg sku' hilse og sige, at vi narrede dem denne Gang.«

Et øredøvende Hyl af Sirener og Fløjter viste, at alle Baadene var enige med ham og forstod at vurdere den flotte Manøvre.

»Jeg maa blive her!« raabte Jens. »Kan Svend klare mit Job?«

»Selvfølgelig kan jeg det,« svarede denne Herre fornærmet. »Jeg er nemlig temmelig stærk, skal jeg sige dig.«

Men Georg havde for travlt til at falde i Staver over Svends mange Kræfter. Kim var lige bag dem. De to Baade hang sammen som Iglar. Hundrede Meter igen. Vilde de klare den? Halvtreds Meter. Og saa krydsede Den flyvende Pelikan som Nummer Eet over Linien under øredøvende Jubel.

Jens styrtede agterud, og han og Georg omfavnede hinanden og hoppede op og ned som gale. Saa blev de afbrudt af Svend:

»Vil du ikke lige være rar at hjælpe mig lidt her, Georg?« Stemmen rystede og to store Taa-
rer rullede ned ad Kinderne. Georg var der straks. »Hvad er der i Vejen?« spurgte han.

»Det er min Ankel. Den kom ind i Skødet, da du kippede, og den er vist brækket.«

»Og saa har du — dit lille Fø, siddet og hjulpet til uden at beklage dig?«

»Ja, for du og Jens — — I havde saa travlt — — saa jeg tænkte det var bedst at vente.«

Nu var de ved Baadebroen, og Georg løftede sin Bror op.

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Hoegh's danske Lakrids-
konfekt er ikke alene lækker,
det er altid friskt og det er
sundt. Naar Børnene vil have
søde Sager, saa kan De ikke
give dem noget bedre end
det gode danske

**HØEGH'S
LAKRIDS KONFEKT**

Den fineste Mælk og Fløde

leverer

Trifoliums Mælkeforsyning

Al original aftappet Fløde, Sødsmælk
og Jerseymælk stammer udelukkende
fra Besætninger, der har bestaaet
Tuberkulinprøven.

**Bestil ved Budene, som kommer i Kvarteret,
eller telefoner til C. 385 (10 Ledn.)**

»Jeg tror nok,« sagde Svend, »at vi har vist
dem, hvad det vil sige at sejle.«

»Og jeg tror,« sagde Georg, »at een af os har
vist dem, hvad det vil sige at være modig.«

(Boys Life).

Det
Danske
Spejderkorps'
Depot

Skindergade

27

København K.
Tlf. 10 909
11 203

GAA

i Skindergade — og trav med det rigtige!

Kom, saa gaar vi —

Naar nu Foraaret kommer og hele Naturen vaagner, føler vi Spejdere os mere end nogensinde draget mod Landvejene, mod de stille Skovstier og de aabne Marker, hvor den milde Foraarsrisse kærtegner Muldjorden med Kornets smaa grønne Spirer. Da tager vi vor Rygsæk over Nakken og vandrer. Gaar ud og oplever det store Vidunder, der sker i Naturen, paa nærmeste Hold.

At mange Spejdere ogsaa benytter Aarstiden til at gaa deres I Kls. Prøve-Tur er en Sag for sig, og meget fornuftigt. I Aar skulde jo extra mange tage Staven i Haand, for der skulde jo nødig være nogen 16-18-aarige, der ikke kan komme i Jamboree, fordi de ikke er I Kls. Spejdere.

For at gennemføre en saadan Vandretur godt, er det nødvendigt at være udrustet rigtigt. Hverken at have for meget eller for lidt med, men kun lige netop, hvad man har Brug for.

Noget af det vigtigste at have med paa en Vandretur, er et uopslideligt Humør og saa den lille gule Sangbog; bedre er det dog at kunne Sangene udenad. Saa skal du have et Par Sko eller Støvler, der passer dig. Saalen maa have Fodsporets Form og dække dette fuldstændig — eller hellere: paa alle Sider rage ud over Ran-

den. Hælen maa have hele Saalens Bredde og ikke være mere end $2\frac{1}{2}$ —3 cm høj; en højere Hæl giver usikker Gang.

Overlæderet maa slutte godt til Vristen uden at trykke, navnlig maa Stortaaen ikke trykkes, da der saa kommer nedgroet Negl. Naar du ikke bruger dine Støvler, skal du altid sørge for at de er godt smurt ind i Fedsdværte, ogsaa under Saalen og i Svangen, da disse Dele skal holdes ligesaa bløde og bevægelige som den øvrige Støvl.

Hvis Fodtøjet bliver vaadt, maa det ikke stilles op ad Varmen, men det skal fyldes med Avispapir og tørres langsomt i almindelig Stuevarme.

Din Rygsæk skal være af Meis-Typen, du vil da overhovedet ikke mærke, at du bærer paa 7 kg, som en normalt pakket Rygsæk vejer. Den helt ideelle Rygsæk er Jamboree-Meisen, som ikke er nogen Rygsæk, men et Tornister, der har alle de Egenskaber, som gamle Lejrfolk efterhaanden har fundet ud af, er de bedste.

Jeg vil kun til Slut gøre jer opmærksom paa, at Sjø i Skindergade har faktisk alt, hvad I skal bruge af Vandreudstyr, og forøvrigt er han selv gammel Spejder, saa han kan give jer Raad, som I trygt kan stole paa.

Og husk saa det gode Humør og Sangene.

God Tur.

Gakkeren.